

Откъс от доклад на професор Атанасиос В. Аврамидис, кардиолог, преподавател в Атинския университет на тема: "Неправославни терапевтични методи от медицинска и църковна гледна точка", поместен в официалния сайт на Гръцката Православна Църква на страницата на Специалната синодална комисия за конкретни пастирски въпроси и ситуации.

(Регламент 135/1999)

Адрес на статията на гръцки език:

https://www.ecclesia.gr/greek/holysynod/committees/pastoral/alli_iatriki.html

2. За Хомеопатията

Днешните хомеопати "лекуват" на базата на 291 параграфи или правила на основателя на хомеопатията Самуел Ханеман (Samuel Hahnemann 1755-1843).

В своята книга "Органон на лечебното изкуство" написана през 1810 г., Ханеман представя двата основни закона на хомеопатията:

1. Закона на подобие (от където идва и името на хомеопатията: ὁμοίον – подобно, πάθος - страдание, усещане) и

2. Закона на динамизирането,

както и т.нар. теория за 3-те миазми: Псора, Гонорея или Сикоза и Сифилис. Чрез нея се смята, че могат да бъдат излекувани хроничните заболявания.

Кои са причините, поради които хомеопатията е отхвърлена от Църквата и от медицината?

За да отговори на този въпрос, авторът на доклада, Атанасиос В. Аврамидис, се позовава на твърденията на своя професор Г. Иоакимоглу,

преподавател по експериментална фармакология в Атинския университет. Професор Г. Иоакимоглу в своята книга „Фармакология“, както и много пъти по време на лекциите си е споменавал, че законът на подобие, законът на динамизирането и теорията за 3-те миазми са всъщност една заблуда на Ханеман. Когато Ханеман написва „Органон на лечебното изкуство“, все още медицината не е била навлязла в научните методи на лечение, тоест тогава не се е знаело, че микробите са причинители на заразни болести, не са били открити антибиотиците и ваксините, нито пък е бил развит научния клон "нозология" (класификация на болестите). Следователно, законите и теориите на Ханеман, въпреки очевидния им ненаучен метафизичен произход, са сведени до доктрини (безспорни истини) на хомеопатията и биват проповядвани като такива без основание.

Днешните хомеопати лечители, продължават да вярват в динамизирането на своите "лекарства" и съответно да приемат, че хомеопатичните им препарати, произлизащи от минерали или от материали от растителното или животинско царство, притежават вътрешна сила, скрита в същността им. Тази вътрешна сила или енергия „се освобождава“ чрез разреждането на разтворимите активни вещества във вода или алкохол, а на неразтворимите – чрез смесването им с нишесте или лактоза. Независимо обаче от вида на разреждането, както признават и самите хомеопати, във всяко лекарство не остава дори една молекула от активното вещество.

Нека видим какво представлява динамизирането:

То се състои в многократно разклащане или стриване на хомеопатичното лекарство, което в миналото се е извършвало ръчно, а сега с помощта на специално техническо средство.

Вярва се, че колкото по-разреден е разтворът на дадено лекарство, толкова по-силно и пълно с динамизирана енергия е то. Това е описано в 118, 128 и 269-ти параграфи на Ханеман. Всички почитатели на класическата хомеопатия пишат и се позовават на тези параграфи в книгите си.

От научна гледна точка, разбира се, няма доказателства, които да потвърждават, че чрез разклащането или стриването на активното вещество на хомеопатичното лекарство, то получава някакво допълнително биохимично или лекуващо свойство.

Наистина странно е твърдението, че химични препарати, в които в действителност не се съдържа никакво активно вещество, нито имат фармакологични свойства е възможно да лекуват... почти всичко.

Друг интересен факт е, че хомеопатите в днешно време, за да оправдаят лъжеучението на Ханеман, отхвърлят научната нозология, въпреки нейната систематична класификация на заболяванията, базирана на конкретни критерии, както и твърдят, че научната медицина е виновна за хроничните болести у хората.

Някои хомеопати съветват пациентите си напълно да спрат използването на каквито и да е било класически медицински лекарства, особено когато едновременно с тях приемат и хомеопатични препарати, защото класическите лекарства възпират действието им. Изпълняването на тази препоръка обаче крие рискове за здравето и живота на пациента. Не малко са известните трагични случаи, някои от които са имали фатален край.